

“Llavors vaig poder llegir la Bíblia”

Vaig néixer a Moldàvia, Romania, en el si d'una família ortodoxa no practicant, durant els anys del règim comunista.

24/12/2007

Encara que estava batejat, fins als disset anys no creia, ni sabia gairebé res de Déu: seguia al peu de la lletra la doctrina oficial atea que ens ensenyava el Règim comunista. Anys després, quan va caure el règim i vam tenir llibertat per consultar altres textos que els oficials, de

caràcter ateu i marxista, vaig llegir la Bíblia. Em va impactar profundament i decidí seguir de prop Jesús junt amb un grup d'amics, uns batejats i altres no.

No formàvem part de cap Església; érem tan sols això: un grup d'amics; un grapat de joves amb inquietuds espirituals; el grup típic que es reuneix per xerrar al carrer, en una cantonada del barri.

Un dia vam conèixer l'església ortodoxa de Kurelari, on treballaven dos monjos que havien estat a la presó gairebé vint anys durant el règim comunista. Ens va fascinar la seva valentia en defensa de la fe i el seu exemple ens va apropar més a Jesús.

Ens varem confessar per primera vegada -perquè els que estàvem batejats ja havíem rebut la Primera Comunió i la Confirmació junt amb el Baptisme, com és tradició a l'Església

ortodoxa- i, gràcies a l'ajuda d'un d'aquells monjos vam començar a practicar l'hesicasme.

La traducció d'*hesecasmò* en català podria ser tranquil·litat, assossec, serenor interior. És un camí d'oració i de contemplació espiritual que forma part de la tradició mística ortodoxa. Gràcies a aquell monjo ortodox, que ens va parlar de l'església greco-catòlica –l'única que havia estat prohibida completament durant el règim- vam conèixer més el Senyor i alguns d'aquell grup varem decidir estudiar teologia al Seminari d'Oradea, a Transsilvània, amb el desig d'ordenar-nos sacerdots catòlics.

Aquell monjo ortodox ens va transmetre l'admiració pels místics occidentals, com Teresa de Jesús, Teresa de Lisieux... Jo vaig ingressar amb dinou anys al Seminari, on vaig estudiar Lletres i Teologia. Allí vaig

conèixer l'esperit de l'Opus Dei gràcies a alguns professors del Seminari que havien estudiat a Roma, a la universitat de la Santa Creu.

Després de la meva ordenació sacerdotal, l'any 1999, vaig ser nomenat director de la Casa Editorial de l'arquebisbat de Blaj, que és la seu del Metropolità.

Resumint, per als que no coneguin la realitat de l'Església oriental: sóc un sacerdot catòlic de ritu bizantí romanès. Per dir-ho d'una altra manera: pertanyo a l'Església Romanesa unida amb Roma.

Però seguim amb la meva història: després de la meva ordenació vaig treballar en dues parròquies i després vaig ser capellà d'una residència d'ancians. Mes tard vaig ser professor de dues assignatures al Seminari: Antic Testament i Teologia Espiritual. Fins que l'any 2002, l'

Arquebisbe em va demanar que anés a Granada, per atendre els romanesos grecocatòlics de la costa granadina, que desitjaven comptar amb un sacerdot del seu propi ritu.

Després l' Arquebisbe, d'acord amb les autoritats eclesiàstiques a Espanya, em va demanar que atengués els romanesos de Granada, on de moment no tenim parròquia. Aquí m'ocupo, entre altres encàrrecs, de la pastoral gitana.

Encara que coneixia l'Opus Dei dels anys de seminarista no havia pogut participar dels mitjans de formació espiritual que ofereix l'Obra fins ara. A Granada he conegut molts sacerdots i molts pares i mares de família de l'Opus Dei que tenen un compromís de vida cristiana amb Déu molt profund, i això m'ajuda molt.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/llavors-
vaig-poder-llegir-la-biblia/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/llavors-vaig-poder-llegir-la-biblia/) (12/08/2025)